

[Holger K. Nielsen]

Jeg kunne godt læse i redegørelsen, hr. minister, at man ønsker en blanding af nationale og EF-tiltag, men jeg savner da ærlig talt en præcisering af, hvordan man forestiller sig EF-Kommissionen indpasset her. Når det eksempelvis gælder arbejdstiden, investeringspolitikken og den almindelige økonomiske politik, er det da meningen, at der skal udstedes egentlige retsakter, som giver Kommissionen kompetence på disse områder, eller skal det blot være et løsere samarbejde? Og ifald det blot skal være et løsere samarbejde, hvordan skal Kommissionen da indpasses? Jeg vil gerne have en præcis beskrivelse af, hvordan regeringen forestiller sig at Kommissionen skal indgå i den økonomiske politik, som den danske regering lægger op til her.

Jeg mangler stadig væk svar på mine spørgsmål om EMSen. Man siger, at man vil have EMSen til at fungere bedre. Ligger der heri intentioner om, at vi i EMSen skal over til den såkaldte anden fase, hvilket er en væsentlig udvikling af EMS-samarbejdet?

Ministeren gjorde en række bemærkninger om, hvor godt det er, at vi har EF, og hvordan det ellers ville være sådan, at landene førte økonomisk krig med hinanden, at landene ville føre en nationalegoistisk politik. Dertil må jeg sige, at en væsentlig præmis i redegørelsen jo faktisk er, at man i EF i øjeblikket reelt fører en egoistisk politik, så jeg ser ikke, hvordan EF her har haft den store betydning.

Derudover vil jeg sige, at SF ikke ønsker, at Danmark skal isolere sig. Det er da en fantastisk holdning, når det påstås, at bare fordi man ikke ønsker at være i EF, fører man en nationalegoistisk politik. Der er jo mange lande uden for EF, der er en stor verden uden for EF, og jeg kan godt forestille mig, at Danmark uden for EF kunne føre en udavendt politik, sådan som vi jo ser det med en række lande uden for EF.

Det er i virkeligheden et tilbageskridt for international tankegang, at man ikke kan være internationalist, hvis man går imod EF. SF går ind for internationalt samarbejde. Vi kunne også godt forestille os samarbejde om økonomi, også med EF-lande – det har vi ikke noget imod – men vi er bestemt imod, at det skal gøres gennem et fast system som EF; vi er imod, at EF-Kommissionen, et overnationalt organ, skal have overladt vigtig-

ge beslutninger for det danske samfund og den danske økonomiske udvikling.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg er som sædvanlig nok nødt til at rette et par ting, men jeg skal kun blande mig i én af dem, og det er det med momsens. At det, udenrigsministeren har sagt, skulle være en sensation, falder mig lidt svært at forstå, for jeg har faktisk hørt det mange gange. Men jeg er glad for, at SF ikke følger bedre med og viser det her, end at man kan blive forundret over sådan noget.

Men der er én ting, der forundrer mig lidt mere, og det er bemærkningen om, at EF skulle være stærkt protektionistisk. Jeg skal ikke blande mig i diskussionen – udenrigsministeren kan jo svare meget bedre på det, end jeg kan – men jeg er nødt til af rent pædagogiske grunde at fortælle hr. Holger K. Nielsen, hvordan det forholder sig – og så nævner jeg ikke Lomélandene, der jo har toldfrihed over for EF. Det forholder sig således, at man efter GATT-reglerne lagde todsatserne for de oprindelige seks sammen, dividerede dem med 6 og trak 20 pct. fra, så da EF blev oprettet ved Romtraktaten, der blev underskrevet i 1957, skete der faktisk den største og mest omfattende liberalisering over for tredjelande, der var sket, og dertil skulle så naturligvis lægges virkningerne af, at lande, der havde mestbegunstigelsesaftale med EF, yderligere fik toldnedsættelser. Jeg synes bare, at jeg af pædagogiske grunde er nødt til at forklare, hvordan disse todsatser er skruet sammen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Vi har tidligere stillet spørgsmål om momssatsen, senest i sidste folketingsssamling. Jeg har spørgsmål og svar her, og ifølge dette vil regeringen ikke tage stilling, men man benægter det ikke. Det er interessant, at man faktisk nu tager positiv stilling for det.

Steen Folke (VS):

Jeg skal i denne omgang kun kommentere et enkelt emne i debatten, som jeg ikke var inde på i mit første indlæg, nemlig det, som hr. Christophersen kaldte parlamentariker-